

Escut Episcopal

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Sant Adrià Nord - Plaça de l'Església 9-10
Alçada: 14

Coordenades:

Latitud: 41.434089135843
Longitud: 2.2139704283786
UTM Est (X): 434329
UTM Nord (Y): 4587245

Classificació

Número de fitxa: 08194 - 29
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Objecte
Estil / època: Modern
Segle: XVII
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Restaurat, l'any 2012, en motiu del mil·lenari de la ciutat.
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIN (Decret 571/1963 de 14 de març)
Número inventari: Si (IPA)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Fitxes associades:
[Església de Sant Adrià](#)
Autoria de la fitxa: Equip de treball de l'Arxiu Municipal de Sant Adrià de Besòs "Isabel Rojas Castroverde" (ASAB)
Data de registre de la fitxa: dt., 31/10/2017 - 01:00

Descripció

Escut que correspon a la baronia de Sant Adrià de Besòs. Era l'escut nobiliari de Joan Sentís, que en el segle XVII era el virrei de Catalunya i bisbe de Barcelona, càrrec que portava annex el de baró de Sant Adrià. Es tracta d'una llosa rectangular de pedra sorrenca. Camp quarterat o quadrilong. Primer tres puntes de llança; segon, unes fulles d'acant; tercer un pi; i quart, tres estrelles de cinc puntes sobre quatre faixes ondulades. Per timbre barret episcopal; d'on pengen simètricament dos cordons, que ressegueixen el dibuix d'un nus. També hi ha quatre borles que defineixen un rombe. Abans de la Guerra Civil estava a la llinda de l'església i, tot i la destrucció d'aquesta durant la guerra, l'escut se salvà. Actualment es troba a l'interior.

Observacions:

La titularitat és privada, Arquebisbat de Barcelona, però el fons és d'accés públic.

Història

La història de l'escut episcopal cal lligar-la a la història del castell de Sant Adrià, tan sovint controvertida. Són vàries les especulacions sobre aquest castell, i sembla que encara ara costa saber la seva ubicació. No obstant, segons el cronista adrianenc Rovira i Costa, la versió més acceptada seria situar-lo molt a prop de l'antiga església. La denominació de castell també podria referir-se a palau episcopal o alberg. Són diferents documents els que corroboren l'existència del castell de Sant Adrià. En el foli 183 de l'"Speculum Officialatus" a l'arxiu episcopal, hi consta que el 2 de novembre de 1372, s'hi va albergar el rei Pere IV "el cerimoniós" i el seu seguit, de camí a Sant Andreu del Palomar. Un document de la parròquia de Sant Adrià també ens diu que el 1430 el bisbe-baró va fer cessió del palau amb la seva peça de terra al rector amb la intenció que es construís una església parroquial al costat del palau. Gairebé 200 anys més tard, el 1625 el palau estava en un estat de bastant degradació, i la mesa episcopal decidí llogar-lo al senyor Onofre Coromines, ja que era el propietari de les terres del voltant.

Bibliografia

ALSINA, Josep Rafael i PIULACHS, Mayte (2002). Sant Adrià de Besòs, història d'un canvi. Ajuntament de Sant Adrià de Besòs i El Punt. BELLOSTES, J. i ARNAU, N. (2002): Catàleg de béns culturals d'interès local del municipi de Sant Adrià de Besòs. LLANÉS GUTIÉRREZ, F. (1950): Viaje a San Adrián de Besós. Guía práctica y curiosa de la población. Viure Sant Adrià de Besòs. Butlletí d'informació municipal, Núm. 43 i 44, juliol-agost 1985. Viure Sant Adrià de Besòs. Butlletí d'informació municipal, Núm. 59, desembre 1986. <http://www.sant-adria.net/la-ciutat/la-nostre-historia/lescut>

